

Uyur Kalır

— kul mehmet · 04 Şubat 2016

Allah merhameti insan için yaratmış
İnsan gitmiş şeytanın koynunda yatmış
Uyumuş kalkmış gittiği yollar hep sapaymış
Demiş bu sapa yolları kim yapmış
Bilmez şeytan ayakta uyuturken kendi yapmış
Kimi merhameti bilir gönlüne alır
Kimisi hiç bilmez şeytan koynunda uyur kalır
Allah gönül'e sevgi vermiş birbirinizi sevin demiş
İnsan akan pınarları nefreti ile kurutmuş sonra gülmüş
İnsanoğlu gitmiş bir ağacın dibinde yatmış
Karnı acıkınca kurumuş meyve vermeyen ağaca bakmış
Ulan bu meysesiz ağacı buraya kim dikti demiş
Akan pınarları kuruttuğunu unutmuş
Meyve veren ağaç meyve vermez olmuş
Kimi merhameti bilir gönlüne alır
Kimisi hiç bilmez şeytan koynunda uyur kalır
Yüce Allah gönül gönül'e olun demiş gönül vermiş
İnsanoğlu durmuş yönsüz ne kadar yol var ise ona girmiş
Yönsüz yolda yol bulamayınca insanlığa kızmış
Yönlü yolu gösterene önceden kendisi ona azmışsın demiş
Terzi olmadan eline makas almış insanlığını kesmiş bitirmiş
Ondan sonra edepsizce hata bende yok demiş
Kimi merhameti bilir gönlüne alır
Kimisi hiç bilmez şeytan koynunda uyur kalır
Kimi değersiz olanı satarım diye pazara çıkarmış
Nerde fakir görse onu satmak için uğraşmış
Değersiz fakire satınca arkasında gülmüş
Yolda giderken başına kayalar düşmüş
Kaya başıma nerede neden düştü diye söylenmiş
Kendi kendine edepsizce gülmüş nefessiz kalmış ölmüş
Gittiği yol ıssız olmuş onu yıllarca kimse görmemiş çürüyüp gitmiş
Kimi merhameti bilir gönlüne alır
Kimisi hiç bilmez şeytan koynunda uyur kalır
Kul Mehmet'im dikkat et nefret kalmasın tende
Merhamet ne güzel durur gönül ile bedende

Yüce Allah ne güzel ömür verir kulu merhametle yürüyende
Var sende merhameti al gönlüne pişman olma ömrüm bak geçende
Ölümlü dünya belki gidiş biletin kesildi sıra sende
Ne hoş olur insanların gönlüne merhameti örende
Kimi merhameti bilir gönlüne alır
Kimisi hiç bilmez şeytan koynunda uyur kalır
Mehmet Aluç-Kul Mehmet-